

BELGISCHE SENAAT

BUITENGEWONE ZITTING 1988

30 JUNI 1988

Voorstel van wet houdende wijziging van het Wetboek van de inkomstenbelastingen met het oog op het wegwerken van een discriminatie inzake belastingvermindering wegens gezinslast

(Ingediend door de heer Lenfant)

TOELICHTING

Volgens artikel 84 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen worden niet « als ten laste » beschouwd de personen die samenwerken met de belastingplichtige, door hem worden betaald en wier bezoldigingen voor hem bedrijfslasten zijn. Voorbeeld: een kind dat tijdens het jaar aan de studie is, helpt tijdens de vakantie in de zaak van zijn vader om een personeelslid te vervangen en werkt daarbij tegen dezelfde voorwaarden.

Voor twee maanden werk ontvangt hij bijvoorbeeld 50 000 frank. Zo komt hij dus niet tot het minimuminkomen van de 60 000 frank, d.i. het bedrag vanaf hetwelk hij niet meer ten laste zou zijn (cf. artikelen 82 en 83 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen). De belastingplichtige kan dit kind nochtans niet als persoon ten laste beschouwen in zijn belastingaangifte voor het aanslagjaar waarop die inkomsten betrekking hebben. Zo verliest hij dus het voordeel van de belastingvermindering die daaraan verbonden is.

Er zij op gewezen dat wanneer de belastingplichtige een andere student tewerkstelt, hij diens loon wel als bedrijfslast kan aftrekken (artikel 45, 3°, van het

SENAT DE BELGIQUE

SESSION EXTRAORDINAIRE DE 1988

30 JUIN 1988

Proposition de loi modifiant le Code des impôts sur les revenus en vue de supprimer une discrimination en matière de réduction d'impôts pour charges de famille

(Déposée par M. Lenfant)

DEVELOPPEMENTS

L'article 84 du Code des impôts sur les revenus disqualifie comme « personnes à charge », celles qui travaillent avec le contribuable, sont payées par lui, et dont les rémunérations sont des charges professionnelles pour le contribuable. Par exemple : un enfant, étudiant en temps normal, aide son père commerçant pendant les vacances afin de remplacer un membre de son personnel, et ceci, dans les mêmes conditions.

Il reçoit par exemple 50 000 francs pour ses deux mois d'aide. Il n'atteint donc pas le seuil de 60 000 francs de ressources personnelles à compter duquel il ne serait plus à charge (art. 82 et 83 du Code des impôts sur les revenus). Et pourtant, le contribuable ne peut, dans sa déclaration fiscale de l'exercice d'imposition afférent à ces revenus, considérer cet enfant comme étant à charge. Il perd donc le bénéfice de la réduction d'impôt corrélative.

Il est à remarquer que, lorsque le contribuable emploie un autre étudiant, il peut déduire fiscalement son salaire comme charge professionnelle

Wetboek van de inkomstenbelastingen) en dat het kind zo ten laste van zijn ouders blijft. Gesteld dat het kind tewerkgesteld wordt bij de buurman van de belastingplichtige, dan kan die buurman evenzo het betaalde loon aftrekken en blijft het kind ten laste van de belastingplichtige mits het niet meer dan 60 000 frank netto krijgt.

Dit leidt tot een hele reeks fictieve wijzigingen en uitwisselingen tussen werkgevers onderling.

Wanneer een zelfstandig belastingplichtige bovendien zijn activiteit uitoefent als vennootschap (B.V.B.A. of een andere vennootschapsvorm), is het loon dat het kind ontvangt als vakantiehulp voor die vennootschap een bedrijfslast, doch dat kind blijft ten laste van de zelfstandige. Op die manier kan de zelfstandige een vermindering genieten op de personenbelasting. Nog een vorm van discriminatie dus.

Dit voorstel wil deze discriminatie wegwerken door het mogelijk te maken dat een persoon die deel uitmaakt van het gezin van de belastingplichtige en bezoldigingen geniet die voor deze laatste bedrijfslasten zijn, toch als ten laste wordt beschouwd indien die inkomsten niet meer dan 60 000 frank netto bedragen.

**

VOORSTEL VAN WET

ARTIKEL 1

In artikel 84 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen worden tussen de woorden « bezoldigingen genieten » en « die voor deze laatste bedrijfslasten zijn » ingevoegd de woorden « die meer dan 60 000 frank netto bedragen en ».

ART. 2

In artikel 85, eerste lid, van hetzelfde Wetboek worden de woorden « 82 en 83 » vervangen door de woorden « 82 tot 84 ».

ART. 3

Deze wet vindt toepassing vanaf het aanslagjaar 1989.

(art. 45, 3°, du Code des impôts sur les revenus), et l'enfant reste à charge de ses parents. De même, si l'enfant travaille chez le voisin du contribuable, le voisin peut déduire le salaire payé, et l'enfant, pour autant qu'il ne reçoive pas plus de 60 000 francs net, reste à charge du contribuable.

Ceci entraîne toute une série d'adaptations et d'échanges fictifs entre employeurs.

De plus, lorsque le contribuable indépendant exerce son activité sous forme sociétaire (S.P.R.L. ou autre société), le salaire payé à l'enfant pour son aide pendant les vacances constituera une charge professionnelle de la société, mais l'enfant restera une personne à charge de l'indépendant qui pourra obtenir une réduction d'impôt dans le cadre de l'impôt des personnes physiques. Il s'agit donc d'une discrimination supplémentaire.

La présente proposition de loi a pour but de supprimer cette discrimination en permettant à une personne qui fait partie du ménage du contribuable et qui bénéficie de rémunérations constituant des charges professionnelles pour ce dernier, d'être quand même considérée comme étant à charge si ses revenus ne dépassent pas un montant net de 60 000 francs.

P. LENFANT.

**

PROPOSITION DE LOI

ARTICLE 1er

A l'article 84 du Code des impôts sur les revenus les mots : « d'un montant net supérieur à 60 000 francs » sont insérés entre les mots « rémunérations » et « constituant ».

ART. 2

Dans l'article 85, alinéa 1er, du même Code, les mots « et 83 » sont remplacés par les mots « à 84 ».

ART. 3

La présente loi est applicable à partir de l'exercice d'imposition 1989.

P. LENFANT.